

Glada toner över lingade i Flodabygden

Spelmännens glada toner hördes över Kahlsta hembygds-
gård på lördagseftermiddagen. Vädrets makter, som bjöd på
sol och värme, lockade besökarna till Floda totalfestival. Här
visades allt. Väv demonstration, ponnyridning och utställ-
ningar med hantverks- och slöjdprodukter m m. Och allt var
från Floda.

— Det här var jätteroligt, ut-
brister Per Helldorff, en av fyra i
hembygdsföreningens festivalled-
ning. Vi i bygden lär känna
varandra och för mig, som är
relativt ny här, är det ett trevligt
sätt att lära känna fler.

Tanken med totalfestivalen är
att visa folk att socknen är ett
stycke levande landsbygd där det
händer en hel del. Allt började
egentligen för ett år sedan. Då
tänkte man ordna en hantverks-
dag men det fanns aldrig tid
under den sommaren. Förver-

— Titta, vilken fin mössa jag
fått tag på. Den här är verk-
ligen bra. Nu hade jag tur som
tycker om jag och Vickberg för
från Stockholm

kligandet blev istället total-
festivalen.

Rädda i början

Utställningar med fjärlar och
flugbindning, hantverk- och
slöjdprodukter, hembygdsförenin-
gens vävutställning och en
Flodadokumentär från 1950-
talet m m visades. För de yngre
var ändå ponnyridningen det
bästa.

— Det är många som vill rida
men inte vågar riktigt först. Får
barnen bara provsitta i sadeln går
det bättre sedan, berättar Mar-
gareta Ander, som tagit med sina
hästar Pontus och Toppur.

Valborg Berglund, 78 år,
ställde ut ett smakprov på allt sitt
hantverk. Hon målar tavlor,
virkar dukar, brudkronor samt
broderar m m. Målarkonsten har
hon lärt sig själv och aldrig gått
i någon skola.

— Jag började att måla för tre
år sedan. Detaljerna är viktiga i
mina tavlor. Jag målar efter allt
jag får tag i som t ex vykort, foton
och böcker.

Hennes oljemålningar ska se
naturliga ut menar hon. Därför
är detaljerna och de rätta
nyanserna i färgerna viktiga för
henne.

Biskräck

— Det viktigaste för oss är att
vi tycker om låtarna vi spelar,
säger Mait Andersson, medlem i m-

ds-

dsförenin-

— Om någon ber oss så spelar vi gärna. Varifrån låtarna
kommer är inte viktigt. Huvudsaken är att vi tycker om dem och
att de är fina. Fr v Annica Pettersson, Monica Lönn, Rudyard
Pettersson och Mait Andersson, alla från Katrineholm.

strerade Kurt Karlsson en biod-
ling.

— Många har varit här och
tittat men en hel del har biskräck
och håller sig på avstånd, berättar
han samtidigt som han övertygar
alla om att hans de-
monstrationsbin verkligen är
snälla.

Bina har lånats från Valla men
de försöker inte flyga hem igen.
Förflyttas de längre än tre kilo-
meter från hemmet hittar de inte
tillbaka.

— Det viktigaste för oss är att
vi tycker om låtarna vi spelar,
säger Mait Andersson, medlem i m-

spelmanslaget, som "öste" glada
toner över Flodabygden.

De har spelat tillsammans i
många år och träffas en gång i
veckan för att öva.

— Det är roligt fast det har
varit mycket arbete. Vi räknar
med att kunna ha festivalen i
några år till. Människorna här i
trakten har mycket att bjuda på
och har verkligen ställt upp med
saker, säger Per Helldorff.

TEXT: ELISABET BERGQUIST
FOTO: ANDEF

na
och
yard

la

ns

r

ar

en

l

d

F:
LIST
O: